

สุชาติ มณีกาญจน์สิงห์ : ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชั้นปีที่ 3 และ 4. (COMMON ERRORS IN THE USE OF THE CHINESE LANGUAGE BY THIRD
AND FOURTH YEAR CHULALONGKORN UNIVERSITY ARTS STUDENTS) อ. ที่ปรึกษา : รอง
ศาสตราจารย์ ดร. ประพิณ มโนมัยวิบูลย์, 214 หน้า. ISBN 974-346-301-1.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนในด้านไวยากรณ์และการใช้คำ
ของนิสิตสังกัดวิชาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 และ 4 ปีการศึกษา 2541 เพื่อให้ทราบถึงลักษณะ
เฉพาะในภาษาจีนที่ยาก และเป็นปัญหาในการทำความเข้าใจสำหรับนิสิตไทย

จากการวิจัยพบว่าข้อผิดพลาดต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมีสาเหตุสำคัญสองประการคือ ประการแรก นิสิตนำ
ความเคยชินในการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ไปใช้ในภาษาจีน จากตัวอย่างข้อผิดพลาดจะเห็นได้ว่านิสิตแปล
ตรงตัวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนจนก่อให้เกิดข้อผิดพลาดต่างๆ ขึ้นมากมาย เช่น การใช้คำผิดประเภท การใช้คำ
ไม่รับกัน การเรียงลำดับคำโดยนำหน่วยขยายวางไว้ข้างหลังหน่วยหลัก ซึ่งในภาษาจีนจำเป็นต้องวางไว้ข้างหน้า
หน่วยหลัก การเรียงลำดับคำบอกสถานที่และเวลาจากหน่วยเล็กไปหน่วยใหญ่ ทั้งที่ในภาษาจีนจำเป็นต้องเรียง
จากหน่วยใหญ่ไปหาหน่วยเล็ก เป็นต้น ประการที่สอง เกิดจากการที่ในภาษาจีนมีโครงสร้างทางไวยากรณ์บาง
อย่างที่มีข้อจำกัดในการใช้ที่ซับซ้อน เช่น โครงสร้างประโยค ba คำแยกสमान การวางตำแหน่งคำบอกสถานที่
หรือเวลาเมื่อใช้กับคำกริยาในประโยค การใช้คำ le เป็นต้น

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้แบ่งข้อผิดพลาดในด้านไวยากรณ์และการใช้คำออกเป็นสามประเภท ได้แก่ ข้อผิดพลาด
ในการใช้คำแท้ ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่แท้ และ ข้อผิดพลาดในด้านรูปประโยค โดยพบว่านิสิตมีข้อผิดพลาด
ในด้านรูปประโยคมากที่สุดถึง 41% รองลงมาคือข้อผิดพลาดในการใช้คำแท้ 33% และ การใช้คำไม่แท้
26%

ภาควิชา ภาษาตะวันออก
สาขาวิชา ภาษาจีน
ปีการศึกษา 2543

ลายมือชื่อนิสิต *Runi Amornat*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา *ประพิณ มโนมัยวิบูลย์*